

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın, **Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin** tarafından Anayasanın 98 ve İç Tüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Serhat Eren
Diyarbakır Milletvekili

Nefret suçları, bireylerin etnik köken, din veya inançsızlık, dil, cinsiyet, cinsel yönelim, engellilik durumu ve siyasi görüş gibi kimlik unsurlarına dayalı olarak hedef alındığı suçlardır. Bu suçlar, yalnızca bireyleri değil, belirli gruplara yönelik sistematik saldırılarla toplumsal barışı ve demokratik değerleri tehdit etmektedir. Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası insan hakları sözleşmeleri, nefret suçlarının önlenmesi ve failerin cezalandırılması konusunda devlete açık yükümlülükler getirmektedir. Bu bağlamda, Millî Eğitim Bakanlığı, genç nesillerin yetiştirilmesi, ayrımcılıkla mücadele bilincinin oluşturulması ve nefret suçlarının kökenindeki önyargıların ortadan kaldırılması açısından kritik bir rol üstlenmektedir. Eğitim sistemi, bireylerin farklılıklara saygı duyma, hoşgörü ve birlikte yaşama kültürünü benimseme gibi değerleri içselleştirmesini sağlayarak toplumsal barışın temel taşlarından birini oluşturur. Ancak, Norveç Helsinki Komitesi ve İnanç Özgürlüğü Girişimi'nin "Türkiye'de Din, İnanç veya İnançsızlık Temelli Nefret Suçları Raporu 2023" verilerine göre, 2023 yılında belgelenen 47 nefret suçu veya olayı, kiliselere saldırılar, sinagoglar ve Alevi inanç merkezlerine tehditler, Yahudi öğrencilere Nazi sembolleriyle tacizler ve Süryani köylülere fiziksel saldırılar gibi ciddi vakaları içermektedir. Raporda, özellikle okullarda antisemit sembollerin kullanımının artması gibi endişe verici örnekler öne çıkmakta; mağdurların ihbardan çekinmesi ve resmi makamların bu suçları sistematik şekilde kayıt altına almaması nedeniyle gerçek rakamların çok daha yüksek olabileceği vurgulanmaktadır.

Eğitim programlarının, nefret suçlarının ve ayrımcılığın önlenmesinde uzun vadeli bir çözüm sunduğu uluslararası literatürde kabul görmüş bir gerçektir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihatları da, devletlerin nefret suçlarının altında yatan önyargıları ortadan kaldırmak için eğitim yoluyla bilinçlendirme yükümlülüğünü desteklemektedir. Ne var ki, Türkiye'de okullarda nefret söyleminin ve ayrımcı davranışların önlenmesine yönelik eğitim politikalarının yeterliliği tartışmalıdır. Özellikle antisemit sembollerin kullanımı gibi olaylar, öğrencilerin bu konuda yeterli bilinçten yoksun olduğunu ve eğitim sisteminin bu tür davranışları engellemede eksik kaldığını göstermektedir. Millî Eğitim Bakanlığı'nın müfredatta ve okul ortamında nefret suçlarıyla mücadele için attığı adımlar, gelecek nesillerin hoşgörüyle yetişmesi ve toplumsal

barışın korunması açısından belirleyicidir. Ancak, mevcut durumda bu tür bilinçlendirme çabalarının kapsamı ve etkinliği yeterince açık değildir.

Bu bağlamda;

1. Eğitim sisteminde nefret suçları ve ayrımcılıkla mücadele için bilinçlendirme çalışmalarına yer verilmekte midir? Müfredatta bu konulara özel bir yer ayrılmış mıdır; eğer ayrılmışsa, hangi dersler ve sınıf seviyelerinde işlenmektedir?
2. Özellikle okullarda antisemit sembollerin kullanımını önlemek adına hangi adımlar atılmaktadır? Bu tür olayların tespit edilmesi ve önlenmesi için öğretmenlere ve okul idarelerine yönelik bir rehber veya protokol bulunmakta mıdır?
3. Öğrencilerin hoşgörü, farklılıklara saygı ve birlikte yaşama kültürünü geliştirmesi amacıyla Millî Eğitim Bakanlığı tarafından hangi eğitim materyalleri veya projeler hazırlanmıştır? Bu materyallerin uygulanma düzeyi nedir?
4. Nefret söylemi ve ayrımcı davranışların okullarda ortaya çıkmasını engellemek için öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitim programları düzenlenmekte midir? Eğer düzenlenmekteyse, bu eğitimlerin içeriği ve yaygınlığı nedir?
5. 2020-2025 yılları arasında okullarda nefret suçu veya nefret söylemiyle bağlantılı kaç olay bildirilmiştir? Bu olaylara müdahale etmek için Millî Eğitim Bakanlığı tarafından hangi disiplin veya rehberlik önlemleri alınmıştır?